

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 1103899371
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1103899371.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu K., bývajúceho v E., zastúpeného JUDr. Antonom Hencovským, advokátom so sídlom v Košiciach, Františkánska 3, proti žalovanej Slovenská kancelária poisťovateľov, za ktorú koná Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o mimoriadne zvýšenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 Ct 2/2003, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. júna 2017 sp. zn. 7 Co 23/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 28. februára 2014 č. k. 18 Ct 2/2003-199 vo výroku, ktorým žalobu zamietol, výrokom I. zmenil tak, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 16 132,22 € do 3 dní od právoplatnosti, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) v časti týkajúcej sa trov konania, ktorý jeho prípustnosť vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Na odôvodnenie dovolania uviedol, že odvolací súd pri rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 CSP; súd prejednával v spoločnom konaní viacero nárokov žalobcu, ich posúdenie v súdnom konaní záviselo od výsledkov (nielen) znaleckého skúmania, ale aj sudcovskej úvahy, mieru úspechu a neúspechu pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania vo vzťahu k jednotlivým nárokom nehodnotil osobitne, čím porušil princíp právnej istoty s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (3 MCdo 11/2011, 7 Cdo 39/2011, 3 MCdo 25/2012). Navrhol, aby najvyšší súd v namietanej časti rozsudok odvolacieho súdu zmenil a žalobcovi priznal náhradu trov konania v konaní pred súdom prvej inštancie, odvolacím súdom a zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov dovolacieho konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o trovách konania nepovažuje za dôvodné, preto žiadal dovolanie odmietnuť.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či je podané dovolanie prípustné. Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť ako procesne neprípustné.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne podanie dovolania nepripúšťa, nemožno rozhodnutie odvolacieho súdu úspešne napadnúť dovolaním; rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

6. Žalobca, tak ako bolo vyššie uvedené, vyvodil prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Zároveň však z odseku 2 citovaného ustanovenia vyplýva, že dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

7. Rozhodnutie o trovách konania (aj keď je súčasťou výrokovvej časti rozsudku, ktorým súd rozhodol vo veci samej) má vo svojej podstate vždy povahu uznesenia. Pretože v § 357 písm. m/ CSP je uvedené uznesenie o nároku na náhradu trov konania, je v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčená prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o trovách konania.

8. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

9. Najvyšší súd o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods.1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože žalovanej v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.